

[Knud Kristensen.]

tiltraadt af de konservative og Venstres Medlemmer i Finansudvalget.

Vor Begrundelse for at tiltræde det er følgende: ved Medicinprisernes Nedsættelse blev der en Indtægtsnedgang for alle Apotekere, men de, der ydede Bidrag til Apotekerfonden, fik gennem en Nedsættelse af dette Bidrag nogen Godtgørelse for denne Indtægtsnedgang, og de Apotekere, som ikke yder Bidrag til Fonden, men faar Tilskud fra denne, faar jo dels $\frac{4}{5}$ og dels $\frac{3}{4}$ af, hvad deres Indtægt mangler i 5 500 Kr. godtgjort ved Tilskud fra Fonden. De eneste Apotekere, som Medicinprisernes Nedsættelse kommer til fuldt ud at ramme, er altsaa dem, hvis Indtægt ligger lige paa Grænsen. De yder intet Tilskud til Fonden og de modtager intet Tilskud fra denne, de faar altsaa ingen Lettelse, hverken gennem en Formindskelse af Tilskuddet til Fonden eller gennem en Forøgelse af Tilskuddet fra Fonden, de maa selv bære hele Indtægtsnedgangen.

Vi finder, at Ministeren har Ret i den Betragtning, at det er en uretfærdig Behandling, at netop de, som ligger lige paa denne Grænse, med de forholdsvis lave Indkomster, og kun de alene skal bære Tabet ved Nedsættelsen af Medicinpriserne. For i nogen Grad at bøde herpaa har Udvalgets Flertal givet sin Tilslutning til Ministerens Forslag om at forhøje den Indtægtsgrænse, hvorunder der kan opnaas Tilskud fra Apotekerfonden, fra 5 500 Kr. til 5 700 Kr.

Jeg skal med disse Ord anbefale til Vedtagelse samtlige Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren og tiltraadt dels af hele Udvalget, dels, for det sidst omtalte Vedkommende, af de konservative Medlemmer og Venstres Medlemmer.

Hauge: Jeg kan anbefale Tingets Medlemmer at stemme for samtlige Ændringsforslag til Sundhedsministerens Budget med Undtagelse af Nr. 436. Ministeren foreslaar i dette Ændringsforslag i det kommende Finansaar at anvende et Beløb paa 6 000 Kr. til Apotekere, hvis Indtægt ikke naar et vist Minimumsbeløb. Det er naturligvis kun de Apotekere, som faar tildelt et Apotekerprivilegium af Ministeren.

For disse Apotekere gælder der Regler, gaaende ud paa, at de, der har over et vist Nettoindtægtsbeløb, skal betale Afgift til Apotekerfonden, og de, der ikke naar et vist Minimumsbeløb i Nettoindtægt, kan faa et Tilskud af Apotekerfonden. Ærede Medlemmer vil i Bilaget til Listen over Ændringsforslag paa Side 1671—72 under

Nr. 293 se, hvorledes Forholdet er ordnet for de Apotekere, der ikke naar en Nettoindtægt af 5 500 Kr. De faar efter de Regler, som nu er gældende, et Tilskud, der udgør dels $\frac{4}{5}$ af, hvad Nettoindtægten mangler i at udgøre 3 000 Kr., dels $\frac{3}{4}$ af, hvad Nettoindtægten derudover mangler i at udgøre 5 500 Kr., og saa er der tillige den Bestemmelse, at saafremt det af Det statistiske Departement i August 1927 offentliggjorte Pristal har oversteg 100, forhøjes det anførte Beløb af 3 000 Kr. med 20 Kr. for hvert Point, som Pristallet overstiger 100.

Det af Ministeren stillede Ændringsforslag begrundes med, at Apotekerpriserne er blevet nedsat, og at der af Apotekerfonden ydes Apotekerne et Tilskud i Anledning af denne Prisnedsættelse, saaledes at deres Afgiftsydelse er blevet noget forandret, og saa siger Ministeren, at den Hjælp i Anledning af Prisnedsættelsen, der saaledes er givet de Apotekere, der er afgiftspligtige, kan ikke komme dem til gode, som ingen Afgiftspligt har, fordi de ikke har den tilstrækkelige Indtægt dertil.

Det er naturligvis rigtigt. De kan jo ikke faa noget Tilskud til Erlæggelse af en Afgift til Staten, eftersom de ingen Afgift erlægges, men de faar fastsat deres Tilskud af Apotekerfonden, saafremt deres Indtægt ikke naar den Minimumsgrænse, som er fastsat i Henhold til den Bestemmelse, jeg her nævnte. Men nu vil man forhøje Tilskudsbeløbet, og det finder vi Socialdemokrater ingen Grund til. Jeg skal kort sige hvorfor.

For det første er de Apoteker, det drejer sig om — det er nu ikke saa mange —, smaa Landapoteker, hvor der er saare lidt at bestille — det er klart, at naar der er en yderst ringe Omsætning, er der ogsaa meget lidt at bestille for de paagældende, og ved den Beregning, der foretages af Staten med Hensyn til disse Apotekeres eventuelle Afgiftserlæggelse eller med Hensyn til det Tilskud, de kan faa, er Staten yderst kulant overfor dem. De har billig Husleje, og det er en overmaade rimelig Ansættelse af Nettoindtægten, der finder Sted fra Statens Side. Men dertil kommer, at i næsten alle Tilfælde kan disse Apotekere, naar de har siddet ude paa disse smaa Landapoteker i 8—10 Aar — det er i Regelen det Antal Aar, de er der, saadan har det i hvert Fald været i de senere Aar —, drage derfra med en Konjunkturgevinst, idet de kan sælge den Ejendom, de har, og de Ting, de i det hele taget har at overlade til deres Eftermand, paa en saadan Maade, at de har en Konjunkturgevinst at gaa fra Apoteket med. I mange